

ΚΤΙΡΙΟ

NEA ΥΛΙΚΑ

- **Νέοι τύποι φωτιστικών**
- **Κουφώματα & υαλοπετάσματα**
- **Δομικά υλικά φιλικά στο περιβάλλον**
- **Διπλές γυάλινες όψεις**

ΕΡΕΥΝΑ ΑΓΟΡΑΣ:
Εξωτερικές βαφές ξύλου

αφιέρωμα ΔΑΠΕΔΑ: ΚΑΘΑΡΙΣΜΟΣ, ΣΥΝΤΗΡΗΣΗ & ΕΠΙΣΚΕΥ

A1

Σχολείο στην Καρδίτσα

ΜΕ ΣΧΕΔΙΑΣΤΙΚΗ ΑΥΣΤΗΡΟΤΗΤΑ,
ΠΡΟΣΟΧΗ ΣΤΗ ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΑ
& ΧΡΗΣΗ ΤΟΥ ΦΥΣΙΚΟΥ ΦΩΤΟΣ

Προσοχή ΔΙΟΝΥΣΗΣ ΣΙΤΟΠΟΥΚΗΣ, αρχιτέκτονα. Φωτισμός ΕΡΕΤΑ ΑΤΤΑΛΗ

ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗ ΜΕΛΕΤΗ - ΕΓΓΡΑΦΗ - ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ: Διονύσης Σιτοπούκης
ΣΤΑΤΙΚΗ ΜΕΛΕΤΗ: Γεώργιος Μοσχάκης
ΗΜ ΜΕΛΕΤΗ: Γεώργιος Τσίλιος
ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ: Χρύση Σιαδά - Εύα Τσιλίη

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ: Γεώργιος Λένικος
ΤΟΠΟΘΕΣΙΑ: Γέφυρα Καρδίας
ΕΥΝΟΛΙΚΟ ΕΜΒΑΔΟ ΚΤΙΡΙΟΥ: 2367,00 m²
ΧΡΟΝΟΣ ΜΕΛΕΤΗΣ: 05/2000 - 12/2000
ΧΡΟΝΟΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗΣ: 01/2001 - 09/2001

1
Τα εξωτερικά επαναλαμβανόμενα μοτίβα της πρόσοψης εμπεριέχουν διαφόρων ειδών επικαλύψεις, εναλλάσσοντας εμφανές σκυρόδεμα, γυαλί, αλουμίνιο, χαλκό, ξύλο και "κλουβιά" από πέτρα εγχειρισμένη σε πλέγμα.

2
Ο φέρων οργανισμός σχηματίζεται από ένα πλέγμα εμφανούς σκυροδέματος, οριζόμενο από ένα σύστημα δοκών και στύλων ίδιων διαστάσεων, δημιουργώντας ένα είδος γραμμικής αρχιτεκτονικής.

Σχεδιαστική ευσηφρόδεια, προσοχή στη λεπτομέρεια, χρήση του φυσικού φωτός, στρατηγική τοποθέτηση τεχνητών φωτεινών πηγών και επιστροφή στην καλλιτεχνική πρακτική της "οπτικής ποίησης" χαρακτηρίζουν το σχεδιασμό του ιδιωτικού σχολείου στην Καρδίτσα. Το σχολείο συγκεντρώνει τις σχεδιαστικές αρχές μιας πολυαξιασούς και σύγχρονης συνθετικής διαδικασίας στην προαέγηση του αρχιτεκτονικού σχεδιασμού.

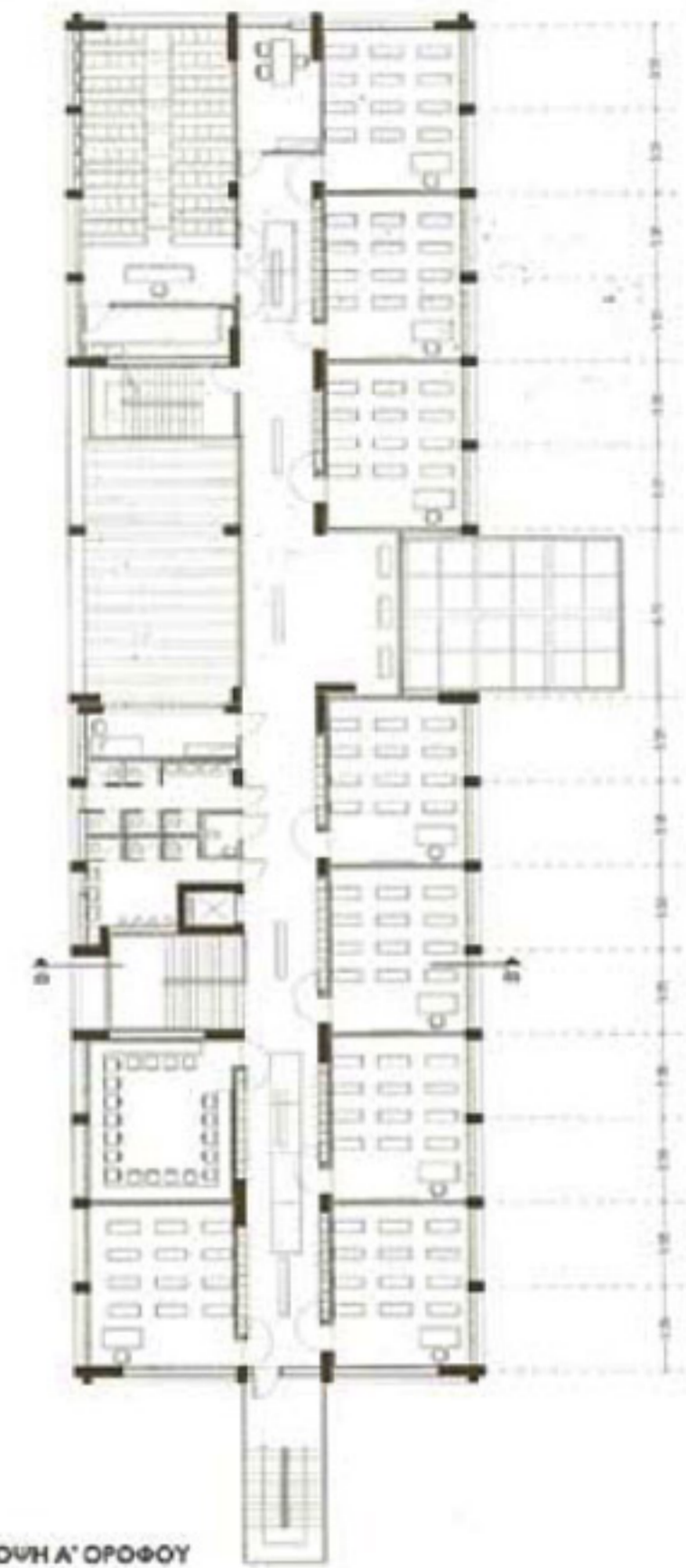
Αποτελεί ιδανικό παράδειγμα μίας ολοκληρωμένης σχεδιαστικής οργάνωσης, η οποία δεν αντιμετωπίζει τον ορισμό των εξωτερικών χώρων ως υποδεέστερο της συγκομιτρικής διάστασης του κτίριου. Η σχέση ανάμεσα σε αυτές τις δύο «λίμνες» μετασχημάτίζεται σε ένα δημιουργικό και συνεργικό σύνδεσμο, που μέσω μιας προκαθορισμένης κατασκευαστικής ατέλεισης, οδηγεί σε ένα είδος κανόβου, προσαρμοζόμενο σε διαφορετικές εξωτερικές επενδύσεις, δημιουργώντας μια "παυ-αλική" πρόσοψη.

Το κτίριο, διαμορφωμένο σε δύο ορόφους, εμφανίζεται ως ένα ορθογώνιο παραλληλεπίπεδο, το οποίο εδράζεται σε μία ευθεία επιφάνεια. Ο φέρων οργανισμός σχηματίζεται από ένα πλέγμα εμφανούς σκυροδέματος, οριζόμενο από ένα σύστημα δοκών και στύλων ίδιων διαστάσεων, δημιουργώντας ένα είδος γραμμικής αρχιτεκτονικής από ευθείες συγκεκριμένου πάκους, οι οποίες, τεμνόμενες σε ορθές γωνίες, σχηματίζουν επαναλαμβανόμενο τετράγωνο πεδία. Μεταξύ αυτών, σε έκκεντρη θέση, τοποθετείται ένας δώροφος κόρος που διακρίνεται από τη χρήση του ίδιου εξωτερικού μοτίβου, σε μεγαλύτερες όμως διαστάσεις.

Τα εξωτερικά αυτά επαναλαμβανόμενα μοτίβα της πρόσοψης, εμπεριέχουν διαφόρων ειδών επικαλύψεις, προσφέροντας μια σύνθετη παλέτα υλικών και εναλλάσσοντας εμφανές σκυρόδεμα και επιπέδα από γυαλί και αλουμίνιο με τμήματα χαλκού, ξύλου και "κλουβιών" από πέτρα εγχειρισμένη σε πλέγμα. Ένα είδος ελεγχόμενης αρχιτεκτονικής συρροφής, που επιτρέπει στους μαθητές να "αγγί-

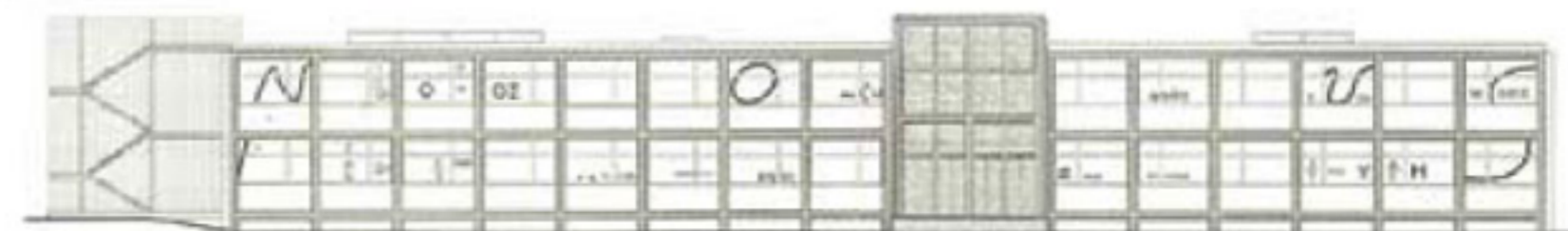

ΚΑΤΟΥΗ ΕΣΟΦΕΙΟΥ

ΚΑΤΟΥΗ Α' ΟΡΟΦΟΥ

ΝΟΤΙΟΑΝΑΤΟΛΙΚΗ ΟΨΗ

Η κεντρική είσοδος με το αθρίο.

ζουν" και να "αισθάνονται" τη διαφορετικότητα των υλικών και να αντιλαμβάνονται τη χρησιμότητα και χρηστικότητα τους σε σχέση με την τοποθέτησή τους στο κτίριο.

Η κεντρική είσοδος αιουλεύεται από ένα αθρίο με γυάλινα τμήματα, στα οποία έχουν αμμοβοληθεί αποσπάσματα από την ελληνική και διεθνή λογοτεχνία. Οι επιγραφές αυτές, σχεδιστικό συστατικό της "οπτικής ποιησης", εδραιώνουν μια διαρκή παρουσία στη σχέση μεταξύ εσωτερικού και εξωτερικού χώρου, ένα είδος λογοτεχνικής

διεύλυσης που παίζει με τις σκιές των γραμμών, όπως αυτές προβάλλονται σε διαφορετικά μεγέθη στο δάπεδο ή με την αλλαγή στο νόημα των λέξεων, καθώς αυτές χωρίζονται με το σνοχημα των παραθύρων.

"Αθήρια χώροι", όπου η αρχιτεκτονική και τα αντικείμενα συνδυάζονται για να δημιουργήσουν συγκεκριμένα και ολοκληρωμένα αισθητικά περιβάλλοντα και όπου το φως είναι πάντα ο πρωταγωνιστής.